

JUSTITS MINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. august 2017
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mark Ørberg
Sagsnr.: 2017-0030-5705
Dok.: 2353967

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 733 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. juni 2017. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Søren Pape Poulsen

/

Thomas Tordal-Mortensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 733 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvem der anses for at have en retlig interesse i en mulig straffesag om muligt svindel med borgernes penge i en kommune?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Politiet iværksætter efter retsplejelovens § 742, stk. 2, en efterforskning, når der er rimelig formodning for, at der er begået et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige. En efterforskning kan iværksættes på baggrund af en anmeldelse eller af egen drift. Enhver kan indgive en anmeldelse til politiet om et muligt strafbart forhold.

Politiet kan afvise en anmeldelse, hvis der ikke findes grundlag for at indlede efterforskning. Endvidere kan politiet standse en påbegyndt efterforskning, hvis der ikke er grundlag for at fortsætte efterforskningen, og der ikke har været rejst sigtelse i sagen. Det fremgår af retsplejelovens § 749. Hvis en person er blevet sigtet i sagen, kan anklagemyndigheden opgive påtale, f.eks. når videre forfølgning ikke kan ventes at føre til, at sigtede findes skyldig. Det fremgår af retsplejelovens § 721.

Hvis politiet afviser en anmeldelse eller indstiller efterforskningen, eller hvis anklagemyndigheden opgiver påtale i sagen, skal blandt andet den forurettede underrettes om afgørelsen, ligesom den forurettede kan klage over afgørelsen til den overordnede anklagemyndighed (normalt den regionale statsadvokat). Reglerne om underretning og klageadgang findes i retsplejelovens § 749, stk. 3, og § 724, stk. 1. Det fremgår af bestemmelserne, at der desuden skal ske underretning af andre, der må antages at have en rimelig interesse heri.

Underretningspligten og klageadgangen omfatter således, ud over blandt andet den forurettede, andre personer, virksomheder mv., der efter almindelige forvaltningsretlige regler kan anses for at være part i sagen. Det vil sige personer, som har en væsentlig og individuel interesse i sagen, f.eks. fordi de har et muligt erstatningskrav i anledning af lovovertrædelsen. Det vil afhænge af en konkret vurdering af den enkelte sag, hvem der kan anses for at have en sådan væsentlig og individuel interesse. Det forhold, at en person anmelder et muligt strafbart forhold til politiet, gør ikke i sig selv, at han eller hun er klageberettiget. Anmelderen vil kunne klage over en afgørelse i sagen, hvis han eller hun er forurettet eller i øvrigt har en væsentlig og individuel interesse i sagen (og dermed er part i sagen).

I sager, hvor der er tale om et muligt strafbart forhold vedrørende en kommunes midler, og hvor kommunen f.eks. må anses for forurettet, vil kommunen således være klageberettiget i overensstemmelse med det, der er anført ovenfor. Om andre kan anses for klageberettiget, herunder f.eks. et kommunalbestyrelsesmedlem, afhænger af, om den pågældende i den konkrete sag må anses for at have en væsentlig og individuel interesse i sagen.

Jeg kan tilføje, at Rigsadvokaten umiddelbart er bekendt med en enkelt konkret sag, hvor den regionale statsadvokat vurderede, at et kommunalbestyrelsesmedlem ikke var klageberettiget. I denne sag havde politikredsen besluttet ikke at indlede efterforskning på baggrund af en anmeldelse om muligt misbrug af kommunale midler.”